

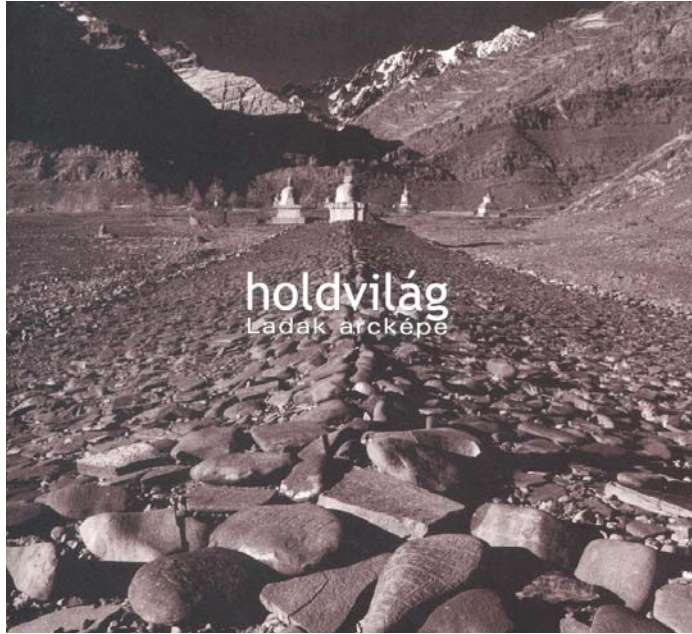
Szép könyvek, 2002

SZEMÉLYES VÉLEMÉNY A SZÉP MAGYAR KÖNYV VERSENYÉRŐL

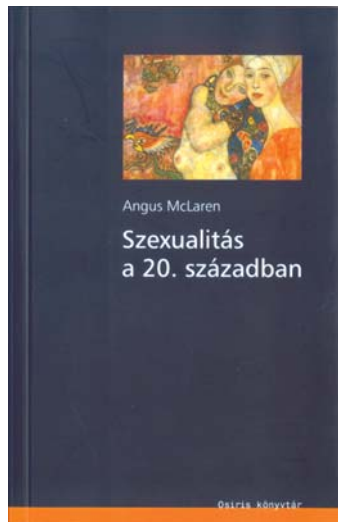
A Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése nem adta fel: idén is megrendezte a Szép magyar könyv 2002 versengését...

Pedig. Nos, ez a pedig valami titkolni valót sejtet, gondolja a gyakorlott olvasó. Főképp mostanság. Pedig (és tényleg) idén nem voltak nagy viták a zsűriben. És utána sem. Mindenki tette a dolgát...

Azért ez így hírnek, belátom, nagyon unalmas lenne. Tehát: voltunk annyira kreatívak, hogy egy merész ötlettel a további versenyzésre módosításokat is javasoltunk: Ne lehessen az előzsűrik által kiszavazott munkákkal – mégis – a főzsűri elé kerülni. Főképpen ne úgy, hogy a fellebbezést benyújtót a főzsűri meghallgatáson fogadja, és a

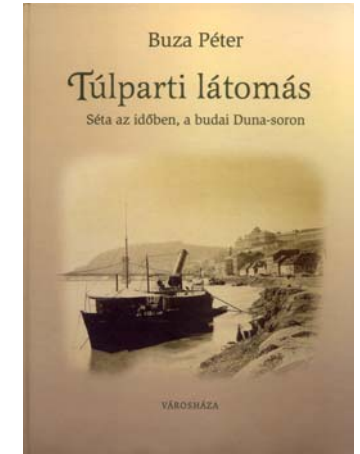

Szabó Zoltán Ladak arcképe egy fantasztikus álmom folytatása: ismeretlen tájak és emberek mesés füzére, a Pauker Nyomda korrekt munkájával. Az Osiris Kiadó (egyik!) díjazott sorozatát Kapitány Ágnes tervezte meg.

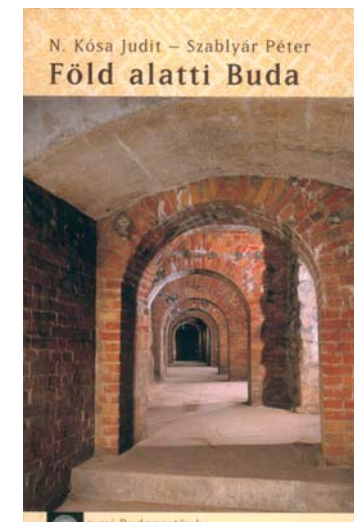

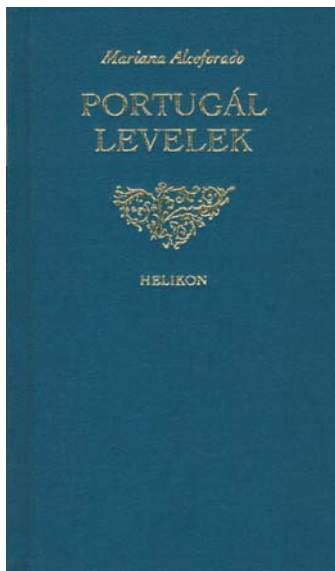
A bor géniusza Szél Ágnes képeire épül. Erős és határozott vonalak, markáns és oldott színek. A fotós itt maga rendezhette sorba képeit. A Medicina Könyvkiadónál megjelent kötetet Varsányi György készítette elő és a szegedi Kossuth Nyomda kivitelezte.

könyvről eszmét cserél vele. Ez kiváltság éppen azokkal szemben, akiknek a műveit beavagatták. Persze a fellebbezés lehetőségét nem utasítottuk el, de arra más módot ajánlottunk. A másik javaslat egy korábbi, a szakmai-tervezői oldalról régóta elvárható mulasztás orvoslását kérte. A szép magyar könyveket tervezők (akik valóban a könyv szépségéért tesznek valamit) nevükkel – diszkréten – szerepelhessenek az oklevélen! Zentai Péter László, az egyesülés igazgatója mindkét kérésünket elfogadta. Az okleveleket az Ünnepi Könyvhéten már ezzel a szerény kiegészítéssel vehették át a kitüntetettek. A versenynek más eredményei is születtek. Az idén ugyan kevesebb volt a díj (összesen négy könyv), a többi különdíjas vagy elismerő oklevelet kapott, de a

Tanár és tanítvány: Kiss István (fent) és Csöllei Balázs (a mi Budapestünk sorozat) alkotóktól mutatjuk be a Városháza két kitüntetett munkáját. Mindkettő számtalan tartalmi érdekességet is rejt. Olvasásukat a fővárost amúgy jól ismerő lokálpatriotáknak is ajánlhatjuk!

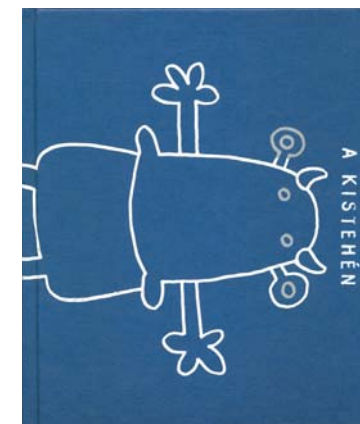

Zigány Edit és a Helikon Kiadó kevés eszközzel, gondos munkával, a Reálszisztema Dabasi Nyomda értő közreműködésével formálta leheletnyi kötetté Mariana Alcoforado öt szenvedélyes levelét.

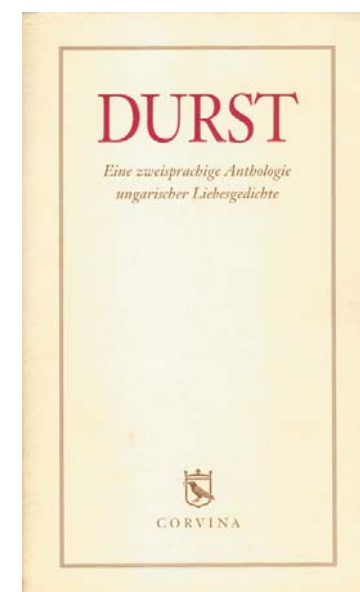
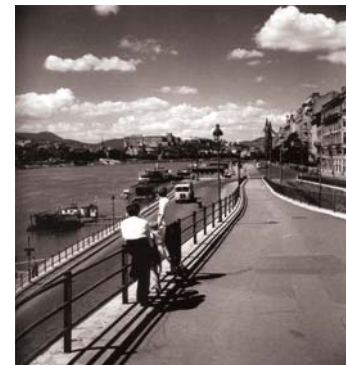
Vannak elkötelezett alkotótársak. Azt hiszem ilyen a Városháza és szinte állandó tervező grafikus a Kiss István. Megérdemelten kapják könyveikre a díjakat. Esterházy Péter előszavával indított Ma már csak emlék? című albumuk hangulatos fotóival visszaemlékezés egy város jeles és hétköznapi pillanataira. Elég ha belelapozunk (egyszer) hogy aztán egy lélegzetvétellel átnézzük az egészet, megérezzük a múltó pillanat varázsát...

zsúri többségi szavazatai alapján azok kaphatták, akiknek a könyve kiérdemelte. Sajnos sem a gyermekkönyvek sem a tankönyvek között nem találtunk díjra alkalmasat, bár a Szegedi Katalin szép illusztrációival készült Petre Ispirescu: A hegyek tündére című kötet a Művészeti és Szabadművelődési Alapítvány különdíját nyerte. Tipográfiajával, éppen a címek esetén bizony gondjaink voltak. Ami érdekes, de képekkel zsúfolt korunkra akár jellemző is, az a sok jó fotó (részben régi és archív felvétel) alkalmazása, és általában a fotós jellegű könyvek erős dominanciája volt. Az igazán szép szöveges kötetek között szerényen húzódott meg a méretére nézve vékonyka, ám vonzó Portugál levelek. Anyagválasztása, a tartalomhoz illő stílusa szerint – itt és most –

Gerhes Gábor „követte el” a Park Kiadó renitens kötetét: Van benne rajz (olyan igazi béna) van benne szöveg is (nem sok, és az is olyan). Megzenésített versek (igazi kotta!) angol, francia, (C'est moi le Petit Vache) orosz, mongol, latin, szerb, és persze japán fordítás. Meg egy igen szemtelen könyvjelző (a legjobb), vagyis igazi felüldülés.

három, elég különböző könyvet dícsérnék még (ez tehát a személyes véleményem): Építészet/Elmélet sorozati címmel a Terc Szakkönyvkiadó három benyújtott kötete keltette fel figyelmemet, és hasonló okból a Corvina Kiadónál megjelent Durst kötetet emelném ki. A Kalligram Kiadó Vitetnek ítérlőszékre című (jegyző)könyvét Pintér József tervezte. Kós Károly és Klósz György monográfiái méretüknél fogva is jelentős kötetek: éppen különdíjra valók voltak. Ízlésbeli hajlandóságunkat dícsérje, hogy két igen különböző könyv, Hamvas Béla-Szél Ágnes: A bor géniusza (Medicina) és a Park Kiadónál megjelent A kis tehén is elnyerte a zsúri tetszését. És persze ez az év is lehet az olvasás éve...

A szépen komponált zsidó Budapest kötet tervezői természetesen Lugosi Lúgo László és Kaszta Mónika.

